

GAZETA HUNEDOAREI

ORGAN INDEPENDENT CULTURAL, SOCIAL ȘI DE INFORMAȚII

ABONAMENTUL :

pe un an . 100 Lei || pe 3 luni . 25 Lei
pe 6 luni . 50 Lei || un exemplar 2 Lei

APARE SĂPTĂMÂNAL

SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE REDACȚIE

ADMINISTRAȚIA :

Deva, Strada Regina Maria 12

Expoziție județeană.

Activitatea anormală, forțată a industriei în timpul războiului, în consecință epuizarea forțelor a provocat după războiu o dezechilibrare și o stagnare. Azi e o nizuință generală de a înviora viața economică, prin ce s'ar ameliora traiul. O nouă împărțire a regiunelor și noul avânt aduce cu sine necesitatea de a să forma grupări cu scopul de a învederea produsele lor marelui public. Scopul acesta îl urmăresc târgurile de mostre și diferitele expozițiuni. E un fapt ciudat, că marele public nu cunoaște și nici nu are posibilitatea de a cunoaște progresul ce 'l face țara. La noi să critică mult și nu să evidentiază progresele. Sunt sigur, că Terente e cunoscut în toată țara, dar foarte puțini vor ști câte școli sau fabrici s'au înființat în România de azi. Cu scopul de a face cunoscută industria atât cea mică cât și cea mare din județul nostru, corporațiunea industriașilor din loc plănuiește a aranja la vară o expoziție județeană. Natural aceasta ar putea lua ființă obținând concursul binevoitor a factorilor primordiali din

județ și a comunei. La expozițiunea aceasta ar fi chemată și marea industrie din județ.

Publicul numai la o expoziție, unde să expun produsele, datele și fotografiile instalațiilor, își poate face idee de mărimea și inportanța acestei industrii. Micii industriași asemenea 'ș-ar expune lucrările lor cele mai bune, din cari putem deduce perfecționarea. Așarta produselor ași crede de absolut necesar ca la această expoziție să fie reprezentată și industria casnică, lucrările de mână a țăranelor și țărănilor noștrii. Administrația, preoțimea și învățătorii mână în mână au de datorință de a îndemna țărani să ș trimitte lucrurile lor la expoziție. Prefectura ar putea organiza prin notari centre de acumulare a acestor lucrări, de unde s'ar trimitte unui comitet de dame la centru, cari ar aranja sau un pavilion special pentru acest scop sau numai un local. Local potrivit pentru expoziție ar fi a Liceului sau a Școalei Normale, ambele au și curte unde eventual ar putea fi construite și pavilioane. Aranjatorii expoziției ar avea de chibzuit ca veniturile și cheltuelile să fie echilibrate.

V. Albescu.

Inaugurarea Orfelinatului de fete din Deva.

Duminecă, în 5 l. c. au avut loc inaugurarea Orfelinatului de fete din Deva, participând la această serbare festivă Princesa Olga Sturza, prezidenta generală a societății O. O. de R. apoi d-nele Maria Baiulescu din Brașov și Catinca Bârseanu din Sibiu; d-soarea Ana Severin secretara generală a societății numite și dl General Popișteanu, secretarul general al societății I. O. V., reprezentantul dlui ministru.

La ora 10 a. m. un public numeros, în frunte cu autoritățile civile și militare, apoi elevii școalelor, așteptau înaintea edificiului Orfelinatului frumos împodobit cu verdeață și drapele, sosirea Princesei Sturza și a oaspeților veniți pentru această ocaziune.

La gară, Princesa și oaspeții sosiți au fost întâmpinați de doamnele din Comitetul central local.

Sosind la Orfelinat, Princesa este salutată la intrare de o fetiță orfelină, care predându-i un frumos buchet de garoafe albe, îi urează: „Bine-ați venit, iubită mamă“, apoi la ora 10 și un sfert, părintele Duma, preotul local, începe serviciul Dumnezeesc, făcându-se sfințirea apei, răspunsurile fiind date de corul Orfelinatului, condus de înv. I. Sântimbrean și un grup de cântăreți, preoți-profesori.

La sfârșitul serviciului vorbește păr. Duma, apoi d-l subprefect Candrea și d-l General Popișteanu, toți accentuind răspunderea și da-

Vinovat.

De: AL. MĂNCIULESCU.

(Continuare.)

Soarele scoborâse spre toacă și boerul Cristache ședea ca de obicei dus pe gânduri, pe banca de sub nucul umbros din fața casei.

— Ce este Alecule? — se adresează el către un băetan care desculț și cu capul gol, cu fața mărită parcă de bucurie, sărise zaplazul curței spre a nu ocoli până la poartă și alerga spre boer.

— Cui ai lăsat vacile? — mai adaugă el către băetan.

— Le-am lăsat în luncă cu boerul Sandu — găfâi argatul, trăgându și sufletul de alergătură.

— A spus ca să viu să te chem până la dânsul, dar să nu spui și cocoanei. Boerul Cristache pâlă și cercă să se scoale, dar picioarele îi tremurau atât de tare, în cât căzu din nou pe bancă. Stătu un moment aiurit. Capul parcă îi secase de tot și un suruit de apa ce curge printre pietre i-i răpăia prin urechi.

— Moare boerul!... — răcni băetanul, dar nu putu continua, căci redeșteptat de strigăt, boerul Cristache sărise drept în sus.

— De care boer Sandu vorbești tu băete?

— De la Sadova — adause convins argatul.

— De feciorul meu?!

— Da!

— Unde-i?... Când?... Sevas... Ori lasă! Hai!

Și boerul o luă la goană, nu spre poartă, ci tot spre locul pe unde sărise argatul, sări zaplazul că în timpurile când omora taurul cu ghiontul și urmat de Alecu, se îndreptă spre lunca unde avea țârla de vite.

— Doamne nu mă lasă! Nu mă pedepsi cu o nouă amărăciune! Fă ca să fie chiar el! — își zicea el alergând, nevenindu-i să creadă că aceasta poate fi adevărat.

— Aici! Sunt aici! Tată! — auzi boerul din dosul unor mlăji și cei doi oameni își căzură în brațe, fără nici o vorbă, fără un suflu barem, numai din când în când suspinele care le întretăiau plânsul, întrerupeau liniștea de moarte din jurul lor. Intr'un târziu Sandu se desprinsese încetșor de tatăl său și întrebă cu vocea întretăiată de sughituri:

— Ce face mama?

— Trăește, trăește dragul tatei, da-i tare prăpădită. Ne-am topit amândoi de jalea ta și de a copiilor. Te-am crezut mort Sandule, cu toate că inima-mi spunea că trăești și îndoiala aceasta ne-a adus și pe mine și pe mamicăta în starea în care mă vezi. Copii tăi sunt la noi și s'au făcut mari. Nevastă-ta... — și boerul Cristache se opri brusc, căci Sandu lăsase capul în jos, iar pe figura lui devenită palidă, se întipărise o răceală ca de mormânt.

— Știi? — întreabă boerul.

— Știu!

— Ai fost pe la Sadova?

— Nu!

— Așa a fost scris Sandule — zise bătrânul, văzând că Sandu își acoperise fața cu mâinele

și plângea incetinel. — Nu ne putem noi pune înpotriva lui Dumnezeu... și se opri căci fecioru său își clătina încet capul, făcându-i semn cu mâna, să tacă.

— Tată! Tată!... dac'ai ști... Dac'ai ști cât am suferit și cât sunt de nenorocit!... Eu am omorât-o!...

Picioarele bătrânului începură iar să tremure și pe fața-i devenită pământie, se zugrăvi o mare durere.

— Tu! tu ai...

— Eu!... eu am omo... eu i-am omorât, pe ea și... pe el.

— Pe care el, Sandule?

— Pe el... pe amant... un ofițer...

Pe fața boerului se săpă o brazdă de amărăciune. Vrea să zică omul acela mort în mijlocul odăei, fusese amantul norusa, pe care feciorul său îl omorâse și pe care el tatăl îl îngropase cinstit lângă ea. Acela fusese vrea să zică, vina tuturor nenorocirilor.

Nu mai înțelegea. Cum poate soarta să hotărască asemenea lucruri. Să-i îngroape cu toată cinstea pe pângăritorii cinstei lui?

Intr'un târziu Sandu întrerupând gândurile în care căzuseră amândoi, zise:

— Ascultă tată! Eu nu pot merge în sat, până nu se întunecă. Nu trebuie să fiu văzut deși de acum înainte tot una-mi este. Să mergem ceva mai înăuntru mlăjilor și să-ți spun până se întunecă, povestea mea,

Automat, boerul Cristache, care presimțise de

torința societății față de orfanii acelor, cărora avem să le mulțumim ce de prezent avem.

La apoi cuvântul Princesa Olga Sturza, care cu o voce pătrunzătoare și un calm de adevărată descendentă a unui Domnitor, arată însemnătatea acestor Orfelinate, menirea și intenția lor, apoi exprimă mulțumită Comitetului central local, a cărei prezidentă este dna Any Groza; autorităților locale, societății și conducerii interne a orfelinatului, pentru devotamentul arătat și spriginul dat acestui local și celor adăpostite în el. Iși exprimă deplina mulțumire asupra celor afle la acest institut.

Incheie apoi d-na Directoară a institutului, mulțumind tuturor pentru interesul arătat față de institutul condus de d-sa.

La ora 12 și jumătate a avut loc un banquet, cu preste 100 persoane, dat în onoarea distinșilor oaspeți, ținut în Casina națională. Cu această ocaziune s'a trimis o telegramă de Omagiu M. S. Reginei Maria, mama tuturor orfanilor.

La ora 3 și jumătate p. m. s'a ținut în sala teatrului orășănesc nu matineu, aranjat de corul orfelinatului, cu un foarte drăguț program compus din coruri în 3 voci, declamări și o mică piesă alegorică „Sentința Provedinței” de Inv. I. Sântimbreau.

Intregul program a fost bine executat, spre mulțumirea tuturor, cari au luat parte și spre lauda micuțelor orfeline, cari atât de drăguț și precis s'au achitat de rolurile lor. Dovadă, că Direcțiunea Orfelinatului se grijește și de buna educație social-culturală-estică a fetițelor. Corurile și piesa au fost înstruate și conduse de autorul piesei.

După matineu, distinșii oaspeți au vizitat muzeul, atelierul de țesut al reuniunii femeilor, școala de arte și meserii, școala normală și alte instituții.

Seara, la ora 9 jumătate, a avut loc în localul restaurantului „Crucea Albă” o convenire socială.

Cât despre Princesa Olga Sturza și doamnele cari au însoțit-o, dorim, ca bunul Dzeu să dăruiască neamului nostru multe astfel de suflete nobile, cari prin activitatea lor caritativă, se documenteze lumii, că între virtuțile poporului român, caritatea este bine reprezentată, ținând pas cu oricare popor. *Asistent.*

SĂPUNUL
de Toaletă
ELIDA
are renume
mondial

215

CULTURALE

Ai noștri.

de Al. Mănculescu.

Curtea șteampurilor de la Gurabarza geme de horcăitul mașinelor, care pufnau pe întrecute obosite parcă sub povara oamenilor grei ce transporteseră până aici.

Cățiva ministri și nelipsitele lor codițe, reprezentanți ai poporului de prin părțile locului, veniți ca să boteze steagul Sindicatului Național al muncitorilor în apele guvernamentale, vizitau șteampurile, împiși de curiozitatea de a vedea la fața locului, cum putrezese oasele acestor găuritori de pământ prin galere, pentru a umple lăzile oamenilor grei cu metalul galben. Lângă mașini au rămas numai șoferii, iar domni roesc prin toate părțile, în cete răzlețe, adunați câte mai mulți în jurul unei mărimi, de pe care au necontenită grija de a culege un firisor de praf, sau vreun puf impertinent, care nu mai găsise alt loc să cadă de cât pe hainele excelenței.

De și cetele nu sunt prea numeroase, totuși antrenamentul și sgomotul este destul de mare.

Și cum să nu fie larmă destulă, când fie care din ceată se simte obligat să aprobe unul mai grăbit și mai sonor ca celalt, spre a fi observat, spusele „Excelenței” în jurul căreia roiește.

Mai poate fi însă și aceia că, prea e mare țara ca să nu fie de unde alege tot miniștri așa de spirituali, că te găsești în imposibilitatea de a nu-ți manifesta sgomotos veselia, la fiecare „apropos” făcut de dânsul, sau poate încă fi adevărată și afirmația acelu naturalist, care spunea că în fie care om există ceva din firea unui animal și se vede, ca anturajul avea în vine, mai mult o amestecătură de țărător sau cameleon.

Aceste posibilități îmi dau prin gând, numai pentru motivul că persoanele din anturajul actual, le mai văzusem, tot așa de antrenate și în anturajul miniștrilor guvernului de ieri, care și la fire și la principii, erau tocmai la antipodul celor de astăzi și dacă nu se va întâmpla, să vie vre-o gărlă mare, care să curețe pământul de ei, îi voi vedea de sigur, tot atât de curtenitori și în anturajul oamenilor grei ai guvernului de mâine.

Impasibil și ne dând nici o atenție, nici șoferilor care dormitau în mașini, nici sgomotoaselor cete din curtea șteampurilor, un bătrân cu un caer de barbă albă lungă până la brâu, țepăn ca un recrui, cu o gioarsă de pușca pe umărul drept, se preumblă gânditor, pe dinaintea fabricii.

Ce va fi gândind el ce nu, destul că, ori de câteori privirile ascuțite țâșnesc din ochii lui de vultur pe sub smocul de sprâncene înălbite de vreme, spre culmea inverzită a munților Zarandului, un oftat lung îi umfla pieptul, făcând să se desfacă cămașa de cânepă, prin deschizătura căria apare un pept încă robust.

Dacă sunteți curioși, să aflați, ce anume gânduri făceau să se sbuciume peptul bătrânului, ascultați numai ce vorbește el cu cameleonul acela subțiratic și cu făcalie neagră, care când ajunge cu ceata excelenței pe care l-a periat până acum, aproape de unchiș, îi adresează cuvântul.

la început, că feciorul său deși viu, era totuși pierdut pentru el, se sculă și-i urmă.

— Era la începutul războiului — începu Sandu — și regimentul nostru decimat de dușmanul mult superior, nouă ca număr și armament, avea menirea să impiedice și să întârzie cât mai mult înaintarea nemților, pentru a da timp armatei să se retragă spre Bncurești. Ajunsesem cu regimentul până la Baldomirești și aici liud înlocuiți cu alte trupe, urma ca a două zi, să ne continuăm retragerea. De la Baldomirești, știu că până la Sadova nu e prea departe și știind că nemții vor ocupa țara și cum nu știam cât va dura aceasta, m'am gândit să mă reped până la Sadova, să-mi mai văd odată — poate pentru ultima oară — copilașii și nevasta.

Aici Sandu tăcu și rămase dus pe gânduri.

— Și pe urmă? — întreabă tatăl.

— Am plecat, mai bine nu aș fi plecat și când am ajuns acasă... am dat peste ei...

Aici Sandu cutremurat ca la amintirea unui gând teribil, tăcu, se uită finta la bătrân și apoi cu pumnii înclieștați și ridicăți în dreptul gurei, continuă:

— Atunci, tată, n'am mai știut ce fac... Am scos pistolul... și am tras în ei.

După un răstimp de tăcere apăsătoare, Sandu continuă:

— Am eșit apoi ca năuc din casă, am încălecat din nou și am vrut să vin aici, spre a vă da de veste să luați copii. Am luat-o peste câmp spre a nu zăbovi, încurcat de trupele

noastre, care să retrăgeau și umpleau șoselele și când se lumina de ziuă, ajunsesem chiar în locul unde ne-am întâlnit noi adineaurea.

Nu gândeam de cât la nenorocirea mea, când de după tufa de mlașă de unde te-am strigat și eu acum, pornesc două focuri de armă, care-mi doboară calul.

Până să mă ridic de cum căzusem cu calul, o patulă dușmană mă și înconjorase. Cum de au putut ajunge patrulele nemților atât de repede în noaptea aceia până aici, nu-mi pot da cu socoteala!... Destul că, fiind trimis la comandamentul lor, am fugit chiar în a doua noapte, cu gândul de a trece printre ei și să-mi ajung regimentul. Incercarea a fost zadarnică. De și am zorit mult, cum nu puteam merge de cât noaptea, spre a nu fi văzut, nu am ajuns la Râmnic, de cât după ce nemții fuseseră opriți la Siret. Am încercat să trec, dar n'am reușit, căci m'au prins din nou.

Mi se rupea inima de jale, când toți tovarășii mei de lagăr au plecat spre casă. Eu... n'am plecat. Nu puteam veni. Am cerut să rămân acolo la ei și am rămas. Acum dorul m'a invins și... n'am mai putut răbda... am venit.

Știu însă că nu pot rămâne. Am plecat doar fără voie de la regiment și nimeni nu m'ar crede.

Sandu tăcu și în liniștea nopții care se lăsase adâncă peste luncă, nu se auzeau de cât suspinele lui Sandu, în timp ce boerul Cristache cu capul sprijinit pe genunchi, plângea și el încetinel.

Intr'un târziu boerul Cristache se sculă.

— Hai! Sandule, să mergem acasă. E înunerec și nimeni nu te va vedea.

— Hai!... Să-mi văd numai odată copilașii și pe mama. Și cei doi oameni porniră sprijinindu-se unul de celalt, pe drumul nisipos. Nu-și vorbeau nimic. Prea grele le erau gândurile.

Numai când ajunseră în dreptul fântanei, părăsite din marginea satului, Sandu se opri și zise bătrânului:

— Eu cred tată, că e mai bine să nu mă mai vadă. La ce bun, dacă nu pot rămâne și nu le pot fi de nici un folos?

Mai bine să nu mai știe.

Și până să-și dea socoteala bătrânului, Sandu se și aruncase în fântână.

Un sgomot surd, o plescăitura și apoi... nimic.

Târziu de tot boerul Cristache se sculă de lângă ghizdurile fântanei și porni clătănându-se spre casă.

— Era nevinovat și totuși... vinovat — gândea bătrânul.

— Nevastă — zise el către cucoana Sevasița — să facem mâine o slujbă pentru sufletul lui Sandu.

M'a chemat aseară un om în luncă și mi-a spus unde este îngropat. Vom merge să-i ridicăm o cruce...

Și boerul Cristach se făcuse și mai gârbov și fruntea i se brăzdase și mai adânc.

(Fine).

— Ce faci aici moșule?
 — Sunt gornic taică!
 — Bătrân ești?
 — De 94 ani taică.
 — Atunci ai apucat pe Iancu?
 — Am fost cu el în revoluție!
 — Cu cine ai mai fost?
 — Cum cu cine? Cu toți de pe aici. Ne-am ales tribun pe popa Groza și pe Buteanu din Rovine și am plecat la Iancu.

— Da, ce ești așa amărât moșule?
 — Apoi mă gândesc... că avea dreptate bietul Iancu, când spunea după ce trecuse împăratul pe aici, că domni tot nu vor fi cu noi, de ori ce nat vor fi ei.

— Care împărat?
 — Ce nu știi? împăratul nostru, când a venit după revoluție la Iancu.

— Ce revoluție moșule? Cum putea împăratul să vorbească cu Iancu, căci el a fost nebun după revoluție?

Bătrânul a tresărit parcă, și aruncă priviri tăioase spre țacălia reptilei.

— Nebun n'a fost taică, numai era prea amărât de jalea lui și a noastră și umbra singur cântând din fluer, peste tot locul. Nu vroia să ne mai vadă de cât pe noi.

— Și ce căuta împăratul pe aici?
 — Vroia să vorbească cu Iancu?
 — Și a vorbit?
 — Nu, Iancu i-a trimis vorbă când l'a chemat, că la ce bun să se ducă, dacă tot nu pot să se înțeleagă laolaltă, un bolând c'un mincinos.

— Și nu s'a dus? intervine unul mic și pițigăiat din ceata care stătea ceva mai la o parte și asculta.

Nu, știa el că împăratul are inuma bună și că ne-ar fi făcut dreptate dar nu-l lăsa domni.

S'au trecut acum vremurile acelea moșule, reia domnul cu țacălie.

— Ba nu s'au trecut taică, oftează bătrânul. Domni sunt tot la fel, ori de-ai lor, ori de-ai noștri. Iacă nu mai departe ca acum patru ani, d-lui, și arată spre excelența din ceată, mi-a făgăduia, că va avea grija de noi care am mai rămas de la Iancu. De atunci l'am mai văzut, acum. Cât despre grijă!...

Se zice că țacălie a care a deschis vorba cu gornicul, și-a cam mâncat lefteria la ministru și probabil se va fi gândind, cât e de prudent ca atunci când te găsești cu mărimi, să aplauzi numai și să aprobi, fără însă să și vorbești, căci nici odată nu poți ști, cum devine cazul.

Oameni și fapte.

Tara piere de amar,
 Hâncu bea cu lăutari.

O văzurăm și p'asta, dar am văzut și vedem atâtea de dimineață până seara, în cât nimic din cele ce se petrec la fel, nu ne mai face impresie. Ba adică impresie fae ele, dar pentru că românul e răbdător din fire, tace și le înghite pe toate. Bine că are stomach bun, să le poată mistui.

O doamnă, adică mai multe, numele nu interesează, pentru că așa e românul deprins să

nu se mai intereseze de nimic, însoțite de mulți domni, s'au abătut și pe la Deva. Vroiau să inaugureze Orfelinatul de aici, care de și funcționează de ani de zile, se vede că nu-i mergea bine fără inaugurare.

Noi ceștia de la Deva, breji cum suntem, unii pentru a ne face cunoscuți în sferele societății „inalte” cât mai mult, alții pentru că așa am moștenit de la strămoși obiceiul să cheuim până și la mort, iar alții pentru că au primit ordin, le-am și sărit înainte cu ceia ce formează specialitatea județului, cu banchetul.

O listă a circulat repede pe la funcționari — căci ceilalți cetățeni nu se tem de . . . consecințele neparticipării — și șampania a curs în valuri.

Iar în timp ce Hâncu nostru se îndopa cu bunătați la Casină, orfelinele se îndopau și ele cu răbdări prăjite pe sos de bun simț.

Pe foarte mulți dintre participanții la banchetul unde regățenele se unificau cu ardelenii, i-am auzit spunând că mai bine ar fi fost dacă în loc să li se fi luat 200 lei pentru banchet, li s'ar fi luat 100 ca subscripție, cu care să se fi îmbrăcat copilele, căci în cazul acesta foloseau și orfanele și răbda foame și funcționarul banchetului cu două zile mai puțin în luna Octomvrie, anul 1924 în care englezii au descoperit „raza diabolică”, iar românii „banchetul”.

Eroism.

În ziua de 18 Septemvrie 1924 „Comitetul de reformă agrară Secția Ardealului” a elaborat deciziunea No. 3992 prin care cele 188 jugăre expropriate de la Uzinele de fer pe seama comunelor Batiz, Călan, Crișeni, Nădăjdia superioară, Nădăjdia inferioară și Ocoliș sunt trecute din nou în proprietatea Uzinelor.

Rămâne numai ca agronomul local, să aibă și el eroismul necesar pentru a scoate pe țărani de pe pământ.

Referatul făcut de Comisiunea județeană la exproprierea acelei moșii arată cu cifre precise că totalul care s'a lăsat neexpropiat pentru necesitățile acestei industrie, chiar în cazul unei eventuale dezvoltări a ei, trecea ca mult peste necesar.

Nenorocul țăranilor a fost că după exproprierea a urmat comercializarea industriilor Statului și din trecerea acestor industrii pe mâinele particularilor.

Ori comerț înseamnă afacere și la afaceri ne pricepem și „noi” ba încă atât de bine, că mai întâi scăpăm moșia Uzinelor de sub expropriere și apoi luăm Uzinele în antrepriză.

Numai să nu afle „șeful” urzeala, căci se vor încurca ițele.

— Concertul orchestrei militare din localitate, dat în seara de 28 Sept. în localul restaurantului „Crucea Albă”, a avut un deplin succes artistic, cea-ce ur fi putut servi și spre lauda oricărei orchestre similare și cu mult mai vechi decât a noastră, care abea este de nu au înființată.

INFORMAȚIUNI.

— Deces. În 1-a a lunei curente a decedat bătrânul preot ort. din comuna Roșcani, în etate de 70 ani și 48 ani de păstorire.

— Excursiune culturală. Duminică, în 28 Sept. a. c. s'a desfășurat în comuna Ormindea o frumoasă serbare patriotică-culturală, cu care prilej s'a făcut sfințirea monumentului înălțat la inițiativa vrednicului preot local N. Pop, întru amintirea celor 33 eroi locali căzuți pe câmpul de luptă. În numărul viitor vom publica darea de seamă amănunțită.

— Dela poliția orașului. În ziua de 10 Octomvrie a. c. era 15, p. m. se va ținea examen pentru conducătorie de automobile în localul Prefecturii Poliției Arad, pentru care se poate înainta cererile conform legii până la data sus arătată. Polițai: *Georgescu*.

— Plătirea impozitelor de lux și de cifra afacerilor în luna Octomvrie. 6 Oct. A—B—C—D—E 7 Oct. F—G—H—I 8 Oct. K—L 9 Oct. M—N—O 10 Oct. P—R—S 11 Oct. T—U—V—Z.

— Hoți surprinși. În noaptea de 26—27 Sept. indivizi necunoscuți au încercat se spargă zidul dela magazinul de bijuterii Grünfeld din localitate; surprinși fiind însă de locuitorii din etaj, au dispărut. Poliția cercetează.

— Știri dela Cinema „Amor” În zilele de 11 și 12 Oct, Sâmbătă și Duminică se va rula pe lângă pierderea sunetelor painului în hohotele de râs ale spectatărilor filmul „Marinar fără voie”, senzațională comedie în 5 acte, cu „El” sau „Lui” în rolul principal, conceput cu un program suplimentar de 2 acte. În ziua de 16 Oct., Joi se va rula filmul „Micul brutar din Veneția”, poveste populară venețiană recunstituită și pusă în scenă de Mario Admirante cu interpreții principali: Amleto Novelli etc. În curând se vor pune pe film „Hamlet în internatul de fete”, burlesc în 5 acte cu Pat și pataschon și „Căderea Babilonei” grandioasă evocațiune istorică în 7 acte, în rolurile principale cu Milored Harris, Chadlin și Elmo Luicolu.

— Doamnă predă lecții limba Franceză. Str. Aurel Vlaicu 19.

31 1-1

— Innudații. În urma ploilor torențiale din zilele din urmă, aproape întreaga vale a Jiului a fost innudată, cauzându-se pagube enorme, atât particularilor cât și întreprinderilor de Stat și societare. Pagubele se evaluează la 20 milioane lei.

— Accident mortal. Lucrătorul miner Niculae Tina, căzând sub o răznă încărcată cu cărbun și suferind leziuni grave, după puțin timp a decedat.

— Curtea de apel din Cluj, a ridicat pedeapsa secretarului Liviu Preda din Lonea, condamnat pentru omor, dela 5 la 8 ani închisoare.

— Fratricidere. Ioan Crăciunescu din comuna Lunca-Cerni, în urma unei certe, și-a omorât fratele cu împunsături de cuțit.

Giranți: I. Sântimbreaan, I. Mihu, A. Mănculescu.

ORIGINALUL

Săpunul Schicht Marca „CERB”

păstrează prețioasele Dv. rufe.

LOC DESCHIS.**Provocare.**

Subsemnatul provoc pe toți creditorii, care au fost în legătură cu Doamna văd. Victor Sarkadi, fosta proprietară a restaurantului „Crucea-Albă” Deva, binevoiască a anunța la mine pretenziunile lor în interval de 8 zile. La caz contrar, după expirarea acestui timp, nu mai recunosc nici o pretenziune.

Deva, la 2 Octomvrie 1924.

34 1 1 Anton Grigorie actualul propr.

Judecătoria de Ocol, Deva.

Nr.: G. 1005—1923.

Edict de licitație.

Subscrisul esmis a Judecătoria de Ocol, Deva în sensul §-lui 102. Art. de lege LX. din anul 1881, prin aceasta publică, că în urma deciziei cu Nr. 660 din anul 1923 a judecătoria de Ocol Deva efectuându-se în ziua de 8 Maiu 1923 pentru 2500 Lei capital și acc. execuțiunea de escontentare în favorul lui Adam Avram reprezentat prin avocatul Dr. Simion Câmpian contra mișcătoarele cuprinse cu aceasta ocaziune și prețuite în Lei 5175 și anume imobile se vor vinde prin licitație publică.

Deci în semnul deciziei de sub G. 1005—923 pentru încasarea pretenziunii de Lei 2500 capital și pentru spesele de 406 Lei 50 bani stabilite până astăzi, se defige termenul de licitație pe ziua de 18 Octomvrie 1924 la ora 3 d. m., la casa executaților în Deva, unde se va pleca dela Judecătoria de Ocol Deva.

Pe aceasta licitație cumpărătorii se invită cu acea observare, că mișcătoarele de sus în înțelesul Art. de lege LX. din 1881, 107 și 108 din parte a celui mai mult promutator au să fie plătite momentan în bani gata și în caz de lipsă acestui, mișcătoarele se vor vinde și sub prețul estimator.

Intrucât mobilele care cad sub licitație sau cuprins și asupra cuprins în favorul altora și acești și ca asigurat dreptul de contentare asupra acestora, aceasta licitațiune în baza §-lui 120 Art. de lege LX. din anul 1881 se va efectui și în favorul lor.

Deva, la 23 Septemvrie 1924.

38 1 1 Szász, esmis.

Judecătoria de Ocol, Deva.

Nr.: G. 2708—1924.

Edict de licitație.

Subscrisul esmis a judecătoria de Ocol Deva în sensul §-lui 102. Art. de lege LX. din anul 1881 prin aceasta publică ca în urma deciziei cu No. 2167 din anul 1924 a judecătoria de Ocol Deva efectuându-se în anul 1924 Iulie 26 pentru 387 Lei capital și acc. execuțiunea de escontentare în favorul lui Mogos Iosif reprezentat prin avocatul Dr. Iustin Pop contra mișcătoarele cuprinse cu aceasta ocaziune și prețuite în Lei 1900 și anume imobilele se vor vinde prin licitație publică.

Deci în semnul deciziei de sub G. 2708—1924 pentru încasarea pretenziunii de Lei 387 capital și pentru spesele de 650 Lei, stabilite până astăzi, se defige termenul de licitație pe ziua de 17 Octomvrie la ora 4 d. m. la casa executaților în Nevoes unde se va pleca de la Judecătoria de Ocol Deva.

Pe aceasta licitație cumpărătorii se invită cu acea observare, ca mișcătoarele de sus în înțelesul Art. de lege LX. din 1881, 107 și 108 din parte a celui mai mult promutator au să fie plătite momentan în bani gata și în caz de lipsă acestui, mișcătoarele se vor vinde și sub prețul estimator.

Intrucât mobilele care cad sub licitație sau cuprins și asupra cuprins în favorul altora și acești și ca asigurat dreptul de contentare asupra acestora, aceasta licitațiune în baza §-lui 120 Art. de lege LX. din anul 1881 se va efectui și în favorul lor.

Deva la 26 Septemvrie 1924.

37 1-1 Szász, esmis.

Judecătoria de Ocol, Deva.

Nr.: G. 3360—1923.

Edict de licitație.

Subscrisul esmis a judecătoria de Ocol Deva, în sensul §-lui 102 Art. de lege LX. din anul 1881 prin aceasta publică că în urma deciziei cu Nr. 1340 din anul 1923 a judecătoria de Ocol Deva efectuându-se în ziua de 5 August 1923 pentru 2400 Lei capital și acc. execuțiunea de escontentare în favorul lui „Țăranul” Banca populară soc. cop. de credit și economic reprezentat prin avocatul Dr. Ulpiu Almașescu contra mișcătoarele cuprinse cu aceasta ocaziune și prețuite în Lei 4000 și anume imobile se vor vinde prin licitație publică.

Deci în semnul deciziei de sub G. 3360—1923 pentru încasarea pretenziunii de Lei 2400 capital și pentru spesele acc. 619 Lei, stabilite până astăzi și acces se defige termenul de licitație pe ziua de 25 Octomvrie 1924 la ora 3 d. m. la casa executaților în Deva, unde se va pleca dela Judecătoria de Ocol Deva.

Pe aceasta licitație cumpărătorii se invită cu acea observare, ca mișcătoarele de sus în înțelesul Art. de lege LX. din 1881, 107 și 108 din parte a celui mai mult promutator au să fie plătite momentan în bani gata și în caz de lipsă acestui mișcătoarele se vor vinde și sub prețul estimator.

Intrucât mobilele care cad sub licitație sau cuprins și supra cuprins în favorul altora și acești și ca asigurat dreptul de contentare asupra acestora, aceasta licitațiune în baza §-lui 102 Art. de lege LX. din anul 1881 se va efectui și în favorul lor.

Deva, la 30 Septemvrie 1924.

40 1-1 Szász, esmis.

O fată absolventă de (4) patru cl. secundare caută un post de cancelistă sau casierită. Adresa la administrație.

38 1 1

Publicațiune.

Se publică spre cunoștință Generală, că în ziua de 20 Octomvrie 1924 ora 16, se va ține licitație publică cu oferte închise la reședința acestui Regiment în garnizoana Deva pentru darea în arendă a cantinei Batalionului de Grăniceri Instrucție din Deva.

Licitația se va ține în conformitate cu dispozițiunile art. 72—83 din legea contabilității Publice și art. 76 și 77 din Regulamentul Domeniilor Militare.

Ofertele insoțite de garanție legală 10% în recipisa Administrației Financiare se va prezenta în plic la ziua licitației.

Supra oferte nu se primesc.

Condițiunile relativ la arendarea cantinei sunt prevăzute în caetul de sarcini care se poate vedea la Regiment în fie care zi de lucru de la ora 8—13 (biroul ajutorului șef de corp).

Comandantul Regtului 4 Grăniceri
Colonel, N. Dimitrescu.

39 1 1

No. 18832 din 6 Oct. 1924.

De vânzare casă constatătoare
din 4 odăi, antișambă, bucătărie, odaie, de baie, cămară, pivniță, curte de flori și curte de economie grădină. —
28 5— Să predă imediat. — Adresa:
Str. Simion Bărnuțiu (Kereszt-u.) 10.

Afișați în
Gazeta Hunedoarei

V. LAUFER, DEVA

Telefon 35

Recomandă tipografia mânăată cu putere electrică și provăzută cu cele mai moderne litere pentru executarea diferitelor imprimare în cea mai plăcută formă. În tipografia mea executez imediat cărți de vizită, logodnă, nuntă, invitări, placate cu prețuri moderate. Librăria totdeauna bogat asortată cu: articli pentru cancelării, revizite pentru desemn, articli de decor și pentru prezenturi, reviste științifice și pentru tinerime. Prăvălie de cărți, hârtie și revizite de scris. Depozit mare de imprimare pentru oficiile administrative, comunale și birouri advocațiale. Articole de piele și geamantane. Jucării. Reviste românești precum și cărți științifice și de literatură. Articole muzicale cu preț moderat. Agenția principală a mașinelor de scris în 3 modele: Adler, Stoewer și Torpedo, absolut nouă, fabricație germană. În compactoria mea se execută tot felul de lucruri din bransa aceasta dela forma cea mai simplă până la cea mai complicată. Preț moderat.

Telefon 35

TIPOGRAFIE, LIBRĂRIE ȘI COMPACTORIE